

Πριν μερικές μέρες έλαβα επιστολή από τον τακτικό αναγνώστη μας, Βάσιο Γκαραγκούνη, με την οποία εκφράζει την δυσφορία του, όπως λέει, για την πρότασή μου να συγκεντρωθεί ο πλούτος των συλλόγων για να φιάξουμε μεγάλα έργα:

«Κύριε Χατζηβασίλη,

Παρακαλούσθωντας πάντα στην εφημερίδα «Ο Κόσμος» τα άρθρα σας, δεν μπορώ να μην δυσφορήσω με τα γραφόμενά σας σχετικά με τη διαχείριση της περιουσίας των παροικιακών μας Συλλόγων. Όλα καλά και άγια βέβαια αν συγκεντρωθεί όλος αυτός ο θησαυρός και ενωμένοι να μεγαλουργήσουμε. Εκείνο όμως που δεν μας υποδεικνύετε είναι πώς και με ποιούς πηγέτες και μπροστάρηδες;

Αλλά τί λέω, μας το είπατε. Συμφωνήσατε με τον Γ. Τσερδάνη και το θέμα μας λύθηκε. Μια χαρά μας τα λέει και τούτος «πολλοί θα κλάψουν αν πουληθεί η περιουσία της Κοινότητας στην πόλη του Σύνδενου, αλλά κανείς ή σχεδόν ελάχιστοι για το οικόπεδο των Ελληνικών Συλλόγων του Kemps Creek».

Σωστά: εδω μιλάμε περί Ανω Κρύας Βρύσης και πιθανόν ξυλινά κανάλια, γι' αυτό πέρα βρέχει. Κι ας υπάρχει ένα άρθρο της ΟΦΣΕ που λέει πώς τυχόν οικοδόμηση, πώληση, ή εκμετάλλευση τούτου του οικοπέδου θα είναι προς το καλό και συμφέρονταν ολόκληρης της Παροικίας. Το πρόβλημα λύθηκε και αφού συμφωνείτε με τη γνώμη μερικών συμπαροικών.

Ανάφερες κ. Χατζηβασίλη μερικούς με κύρος οργανισμούς μεταξύ τους και την Αχέπα, αλλά εδώ είναι το μεγάλο πρόβλημα. Στην καλλίτερη των περιπτώσεων απ' την Αρχιεπισκοπή να μας προκύψει και κάποιος «Ιγνάπιος Ουγγροβλαχίας» (βλέπε Ελληνική Νομαρχία). Συμφωνεί π Ελληνική Λέσχη του Σύνδενου να συναντηθεί με τους υπόλοιπους οργανισμούς; Αστεία θα λέμε τώρα; Η μήπως η Ελληνική Κοινότητα; Εχεις το κρυφό χαρά; Βγάλτο, αλλιώς πολύ καλά γνωρίζεις πώς οι καρεκλοκένταυροι καιροφυλαχτούν

Κόσμια και.. μη

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ κ. Β. ΓΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗ

«Οι καρεκλοκένταυροι δεν θ' αφήσουν την παροικία να μεγαλουργήσει!»

και όποια κίνηση αν γίνει πεπέται στο βόθρο τους.

Μου θυμίζεις στα 1800, τον καιρό του Κωλέτη, που αγόρευε ένας βουλευτής αφού τίποτα δεν κουνιόνταν και ανέφερε πώς κάποτε ο Άλι Πασάς είχε για αρχηγό των τζοχανταρέων του κάποιο Δούκα. Μια μέρα αυτός έδειρε βάναυσα κάποιον ταλαίπωρο που πήγε να παραπονεθεί στον Άλι, κι' αυτός κάτι να κάνει τάχα για το δαρμένο, λεει στο Δούκα: Γιατί βρε έδειρες τον άνθρωπο; Και εκείνος απάντησε: Αφού το ξέρεις και το ξέρω, και το ξέρω και το ξέρεις, και τους ξέρεις και σε ξέρουν, και σε ξέρουν και τους ξέρεις, και όλοι οι βουλευτές έβαλαν τα γέλια.

Γεια χαρά,
Βάσιος Γκαραγκούνη.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Αγαπητέ κ. Γκαραγκούνη,

Ευχαριστώ για την επιστολή σας με απόψεις που ασφαλώς θα συμφωνήσουν πολλοί συμπάροικοι, άλλωστε ούτε εγώ αμφιβάλλω πώς είναι πολύ δύσκολο να συγκεντρώσουμε τις περιουσίες των συλλόγων σ' ένα ταμείο και πώς οι καρεκλοκένταυροι θα πε-

τάξουν στο βόθρο τους οποιαδήποτε τέτοια πρόταση. Πραγματικά, η παροικία έχει πικράν πείραν από αυτούς που αντιστέκονται σε κάθε προσπάθεια ανάπτυξης, όταν απειλείται η ματαιοδοξία τους.

Γνωρίζουμε τις δικαστικές και κάθε είδους διενέξεις ανάμεσα στα μέλη οργανώσεων και φορέων μας που έχουν κοστίσει εκατομμύρια δολάρια, χρήματα που συγκεντρώθηκαν με ποταμούς ιδρώτα και τη γενναιοδωρία των φιλότιμων και φιλοπάτριδων ιδρυτών τους, όπως γνωρίζουμε τις σπατάλες εκατομμυρίων δολαρίων σε καταστροφικές αγοραπωλησίες κτηρίων και δραστηριότητες που ικανοποιούν τη ματαιοδοξία της πηγείας τους. Γνωρίζουμε και σωματεία που εξαφανίστηκαν χωρίς ν' αφήσουν ίχνη οι περιουσίες τους, επειδή δεν υπάρχει έλεγχος.

Αυτά όλα τα γνωρίζουμε, αλλά τί πρέπει να κάνουμε κ. Γκαραγκούνη; Να κάτσουμε αδρανείς και άφωνοι περιμένοντας το αναπόφευκτο της διάλυσης με τεράστιες απώλειες πολύτιμων κεφαλαίων με τα οποία θα μπορέσουμε να καλύψουμε ανάγκες κυρίως πολιτιστικές;

Οχι φίλε κ. Γκαραγκούνη, θα δώσου-

με τη μάχη για την περιουσία της παροικίας και τον ελληνικό πολιτισμό, για να έχει καταγραφεί, τουλάχιστον, η διαμαρτυρία μας. Δεν έχω κρυφό χαρτί για να πετύχουμε το στόχο μας, ούτε υπηρετώ συμφέροντα όπως θα έχετε εξακριβώσει. Πρέπει να πω και ότι οι περιουσίες φορέων όπως τίς Αρχιεπισκοπής, τίς Κοινότητας, τίς Ελληνικής Λέσχης και τίς ΑΧΕΠΑ είναι αδιαπραγμάτευτες επειδή απλά δεν κινδυνεύουν. Οι φορείς τής Αρχιεπισκοπής δεν αφίνουν ούτε σπιθαμή τής για τους ανεκμετάλλευτη και βλέπουμε τα έργα τους, το ίδιο κάνει σε μικρότερο βαθμό έστω με μεγάλη καθυστέρηση τη Κοινότητα, στη Λέσχη έχουν ίδηνη αρχίσει μεγάλες μεταρρυθμίσεις στα κτίρια της και ούτε περιουσία τής ΑΧΕΠΑ χρειάζεται προστασία. Αναφέρουμε στις περιουσίες δεκάδων σωματείων, που φυτοζωούν και το τέλος τους είναι αναπόφευκτο. Τί θα γίνουν οι περιουσίες τους; Ισως καταλήξουν σε νοσοκομεία και άλλα ιδρύματα όπως προβλέπουν μερικά καταστατικά, ίσως τις πάρει ο άνεμος απροστάτευτες, αλλά ό,τι και αν συμβεί θα τις στερηθεί η παροικία, στην οποία ανήκουν. Γι' αυτό υποστηρίζω πως πρέπει ν' αναδείξουμε νέους πηγέτες (όχι μόνο στην πλικά) που θα δουλέψουν για την ένωση τής παροικίας και πρόοδό της, με στόχο την εκμετάλλευση τού πλούτου της.

Πρότασή μου είναι τα μέλη των σωματείων να στείλουν στο σπίτι του κάθε καρεκλοκένταυρο και το θέμα που αφορά στην προστασία και καλύτερη προστασία της περιουσιών να απόδοση των περιουσιών να επιληφθεί μια επιτροπή από έμπειρα άτομα κοινής αποδοχής: παραγόντες, οικονομικούς συμβούλους, λογιστές, δικηγόρους, επιτυχημένους επιχειρηματίες και επενδυτές, που θα παρουσιάσουν ένα ρεαλιστικό οικονομικό σχέδιο με πρόγραμμα ανάπτυξης για το μέλλον στα σωματεία, που τα μέλη τους θα έχουν απόλυτο έλεγχο στα περιουσιακά στοιχεία σ' ένα κοινό ταμείο με αριθμό μετοχών ανάλογο με το μέγεθος τής συμμετοχής τους.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ

Κρατείστε τα ονόματα Κώστας Παπανικίτας και Σταμάτης Κουλούρης, πρόεδρος και γραμματέας αντιστοίχως τής Επιτροπής Εργασίας για το μέλλον τού «Κοινοτικού Μεγάρου» που διακρίθηκαν για την μετριοπάθεια, τη σοβαρότητα και τα πειστικά επιχειρήματα με τα οποία υποστήριξαν τις προτάσεις τής Επιτροπής Εργασίας, τόσο στις συνεντεύξεις τους, όσο και στην Εκτακτη Γενική Συνέλευση.

Πρόκειται για μελλοντικούς πηγέτες τού ιστορικού φορέα μας, «μήλα κάτω από την μπλιά», με πατέρες με μεγάλη διαδρομή στην Κοινότητα, τον Νίκο Παπανικίτα και τον Γιώργο Κουλούρη. Είναι μόνο δύο από μια ομάδα σπουδασμένων νεολαίων τής Κοινότητας με προσόντα, οράματα και όρεξη για να τα προσφέρουν όταν έρθει η σειρά τους, που δεν πρέπει να καθυστερήσει ούτε λεπτό. Αυτοί και αυτές είναι το μέλλον τής Κοινότητας και θα επανέλθω στο θέμα αυτό επειδή ο επόμενος σκόπελος για τον κορυφαίο λαϊκό φορέα μας θα είναι η Επίσιμη Γενική Συνέλευση με εκλογές για νέο Δ.Σ. που θα πρέπει να είναι ένα μεγάλη πείρας και νιότης για ουσιαστική συμμετοχή και όχι εικονική πραγματικότητα.

ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Ο υπουργός Μετανάστευσης, Σκοτ Μόρισον, ασφαλώς δεν είναι ο πιο λαμπρός γλόμπος στο πολύφωτο, γι' αυτό δεν μπορούσε να μην πει την ανοσία του, δηλαδή ότι δεν θα αναφέρονται με κυβερνητικές ανακοινώσεις πόσα πλοιάρια φτάνουν με πρόσφυγες στα ύδατα τής Αυστραλίας, για να μην ενημερώνονται δήθεν οι δουλέμποροι. Θαυμάστε ευφυία υπουργού που νομίζει ότι οι δουλέμποροι δεν έχουν κινητά τηλέφωνα για να επικοινωνούν μεταξύ τους!

Δεν με αιφνιδίασε, λοιπόν, η γελοιοποίησή του από τον φυλακισμένο δουλέμπορο, Νταγούντ Αμίρη, που επιβεβαίωσε τα παραπάνω λέγοντας ότι τα δύκτυα δουλεμπόρων δεν περιμένουν ανακοινώσεις από την Αυστραλία για να ενημερωθούν πού βρίσκονται τα σκάφη τους και πιο μετικότητα τής κυβερνητικής διεύθυνσης δεν πρόκειται να τους ενοχλήσει καθόλου. Εκτός, βέβαια, αν πηγέρνηση θα αποβιβάσει τα πλοιάρια στην Ινδονησία θ' αγοράσει και όλα τα κινητά τηλέφωνα τής γειτονικής χώρας...

Ομως, επειδή ο Τόνι Αμποτ δεν είναι και αυτός κουτός, η μυστικότητα γύρω από τις αφίξεις πλοιαρίων είναι μάλλον μια πονηρή δικαιολογία για να μην γνωρίζει ο λαός τής

Αυστραλίας πόσοι πρόσφυγες φθάνουν, με το σχετικό πολιτικό κόστος για την κυβέρνηση του.